

914/1915 - عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا، فَحَضَرَ الْإِفْطَارُ، فَنَامَ قَبْلَ أَنْ يُفْطِرَ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنَّ قَيْسَ بْنَ صِرْمَةَ الْأَنْصَارِيَّ كَانَ صَائِمًا، قَلَّمَا حَضَرَ الْإِفْطَارَ أَتَى امْرَأَتُهُ فَقَالَ لَهَا: أَعِنْدَكِ طَعَامٌ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ أَنْطَلِقْ فَأَطْلُبْ لَكَ، وَكَانَ يَوْمَهُ يَعْمَلُ، فَغَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ، فَجَاءَتْهُ امْرَأَتُهُ، فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ: حَيْبَةً لَكَ، قَلَّمَا اتَّصَافَ النَّهَارُ عُشِيَّ عَلَيْهِ، فَلُكِرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَزَّلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ) [البقرة: 187] فَفَرِحُوا بِهَا فَرَحًا شَدِيدًا، وَنَزَّلَتْ: (أُكُلُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ) [البقرة: 187].

914.1915. Баро розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мұхаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг асҳоблари шундай әдики, улардан бирор киши рўзадор бўлса-ю, ифторлик вақти бўлганда, ифтор қилмай ухлаб қолса, ўша кечаси ва кейинги куни то кеч киргунча таом емас әди.

Қайс ибн Сирма Анзорий рўзадор әди. Ифтор вақти бўлганда хотинига келиб: «Бирор егулигинг борми?» деди. Хотини: «Йўқ. Лекин бориб, сиз учун қидириб кўраман», деди. У (Қайс) куни билан ишлар әди, шунинг учун кўзи илиниб қолди. Аёли қайтиб келиб, уни кўриб: «Махрум бўлибсиз-ку?!» деди. Кейин куннинг ярмига бориб, у хушидан кетиб қолди. Бу ҳақда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга айтилган әди, ушбу оят нозил бўлди: **«Сизларга рўза кечасида аёлларингизга яқинлик қилиш ҳалол қилинди...»**. Бундан фоятда хурсанд бўлишиди. Шунингдек, «...Сизга оқ ипкора ипдан ойдинлашгунча еб-ичаверинг» ҳам нозил бўлди».

NUBUVVAT MARVARIDLARI